

ACC. N:R M. 12128:1

DANSKT OCH SVENSKT.

Under 1800 talets senare del förekom det, att svenskar reste över till Danmark för att få arbete. Unga flickor togo tjänst i Köpenhamn och somliga stannade där och gifte sig med danskar. Från Perstorps socken fanns det några som reste över och i ett känt fall blev en perstorpsflicka gift med en ägare av ett av de stora hotellen i Köpenhamn. Vanligast var det att unga män reste över och arbetade längre eller kortare tid i Danmark. En nu 85 årig smed, som vistas å ålderdomshemmet här, var i yngre år smedgesäll på Bornholm. De flesta som reste över arbetade dock å danska jordbruk. Orsaken till dessa resor var merendels den, att arbetet på denna tid betalades bättre i Danmark än här hemma. Det fanns också de som arbetade å danskt jordbruk därför, att jordbruksdriften ansågs stå på ett högre plan i Danmark än här. Det fanns de som under flera somrar arbetade i Danmark. Om någon från denna ort stannade kvar och gifte sig med någon danska är ej känt. Icke heller att någon hemförde någon dansk brud. Sådana säsongsmässiga arbetsperioder företogs av flera från denna trakt även på 1900 talet, fram till första världskriget.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf.
84.
/.

ACC. N:R M. 12128:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Även under detta förekom att några reste till Jylland och arbetade vid torvmossarna. Av de som på 1880 talet arbetade i Danmark, var en person härifrån vid namn Svensson. Han omtalade ofta sina bedrifter på andra sidan sundet och berättade små historier, som han hört därinne. En av hans bästa, var historien om Pedersens själavandring. Det förekom nämligen att själavandringen en tid mycket beaktades av vissa sekter i Danmark. Två personer, varav den ene hette Pedersen stodo en dag och mediterade över vad de kunde komma att bli i en kommande tillvaro, ett djur, en blomma eller något annat. Då kom en man körande med en häst anspänd för en tung mägerkärra lastad med ett stort lass. Då utbrast Pedersen: "Jeg vaaner ikke vad jeg skal vere, om jeg dør, blot at jeg ikke bliver en mergelhest". "Men om du bliver en mergelhest, vor skal jeg vede at det er du jeg ser?" sporde den andre. -"Jo om deter jeg, skal jeg homre" sade Pedersen. En tid efteråt dog Pedersen. Den andre såg då en dag en gammal häst, som var förspänd en mägerkärra. Hästen gnägade. "O er det du Pedersen" sade mannen och gick in i en affär och köpte för sin sista 50 öring en kaka bröd, som han gav häs-

2

ACC. N:R M. 12128:3,

ten. Då hästen ätit brödet kom hans ägare tillstädes. "Vor lange
har de egt den hesten"sporde mannen. - "I fem o tyve aar" svarade
ägaren. -"O daa ver det ju ikke du Pedersen" utbrast mannen !

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3